

Uttalelsen nedenfor inngår som del av publiseringen på internett av
"Om Stortingets behandling av barnevernsspørsmål i 1995-96".

Nettadresse:

<https://www.mhskanland.net/page47/MHS-Barnevernet-Stortinget-1995-96/index.html>

22. april 1996

Brita Sundberg-Weitman

Lagmann (byrettsjustitarius) ved Solna tingsrett, dosent i sivilrett og folkerett ved Stockholms universitet (svensk)

Mangeårig engasjement i rettssikkerhets- og menneskerettighetsspørsmål spesielt i forvaltningen, og avhandling om dette.

Leder av Medborgarrättsrörelsen (den svensk borgerrettsbevegelsen), redaktør av dens blad *Medborgarrätt*, og forfatter av egne artikler om borgerrettsemner.

*

Stockholm den 15 april 1996

Till Professor Marianne Haslev Skånland
Universitetet i Bergen
Seksjon for lingvistiske fag
Sydnesplass 9
5007 BERGEN
Norge

Jag har med största intresse tagit del av Dokument nr 8:17 (1995-96) om tiltak for å gjenopprette tilliten til et barnevern i tillitskrise och även av de kommentarer som lämnats av Dig själv, advokaterna Sverre Kvilhaug och Lennart Hane, juris kandidaten Siv Westerberg, överläkarna Henning Beier och Rudolf Schlaug, universitetslektorena Bo Edvardsson och Peter Kleivius samt filosofie doktorerna Lena Hellblom Sjögren och Astrid Holgerson.

1981 publicerade jag vid Stockholms universitet ett rättsvetenskapligt arbete under titeln Saklighet och godtycke i rättskipning och förvaltning. Det byggde helt på publicerade rättsfall och endast ett av fallen gällde tvångsomhändertagande av barn. Det var i och för sig upprörande. Ett spädbarn hade skilts från sin ammande mor på den grund att föräldrarna blivit religiösa, vilket föranlett tonårsbarnen i familjen att vädja till socialmyndigheten att för egen del få flytta hemifrån. Det var ett JO-fall, och som JO konstaterade fanns inte minsta anledning befara att föräldrarna skulle kunna skada spädbarnet genom att utsätta det för religiös indoktrinering (JO:s ämbetsberättelse 1978/79 s 152). - Efter publiceringen av "Saklighet och godtycke..." har jag kommit att få insyn i ett stort antal svenska ärenden som gällt tvångsomhändertagande av barn samt formellt "frivilliga" omhändertaganden, och det har föranlett mig till - under åren 1981 - 1995 - ett antal inlägg i olika medier vilka försökt rikta uppmärksamheten på problem motsvarande dem som med avseende på Norge uppmärksammas i Dokument nr 8:17.

Också andra, bland dem de svenskar, vilkas kommentarer till dokumentet jag tagit del av, har försökt att "slå larm" i Sverige. Ännu har mig veterligen inte något politiskt parti i Sverige ägnat något intresse åt saken.

Jag lyckönskar Norge till Dokument nr 8:17 och till de insiktsfulla kommentarer till dokumentet som jag har tagit del av!

Brita Sundberg-Weitman
lagman, docent i civilrätt och folkrätt samt ordförande i Medborgarrättsrörelsen